

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 626
din 18.06.2008**

Dosar nr.: 140/2008

Petiția nr.: 2959 din data 19.02.2008

Petent : C R

Reclamat:

Obiect: discriminarea în cadrul unui proces prin nesoluționarea litigiului în termen și îngrădirea accesului la muncă prin refuzul de a fi angajat pe un post

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 C R cu domiciliul

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru că se consideră discriminat de modificarea adusă legislației cu privire la cariera profesională, de exercitarea dreptului de acces la justiție și a dreptului la apărare, precum și de refuzul de a fi încadrat pe un post pe care susținuse concurs și îl promovase.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul se consideră discriminat din doua puncte de vedere: pe de-o parte arată că participat la două concursuri organizate de Garda Financiară în 1991 și 1992, concursuri pe care le-a promovat, dar i s-a refuzat încheierea contractului de muncă. O altă faptă de discriminare este considerată de petent ca fiind cea de nesoluționare în termen, de către instanțele de judecată a cauzelor sale, prin emiterea unei hotarari judecătorești în 1999.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.3515 din 28.02.2008 a fost citat petentul, acesta a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 01.04.2008.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul, astfel cum rezultă din petiția adresată Consiliului, se consideră discriminat deoarece înainte de 1989 era salariatul companiei Taron, în decembrie 1989 a participat la evenimentele care au dus la căderea regimului comunist, iar în ianuarie 1990, când petentul s-a întors la muncă a constatat că fosta conducere i-a desfăcut contractul de muncă în temeiul art.130 lit. e.

5.1.2 În 1991, cu ocazia constituirii Gărzii Financiare a participat la concursul Ministerului Finanțelor, unde a fost declarat admis, însă conducerea i-a refuzat încadrarea, la fel s-a procedat și la al doilea concurs la care a participat petentul, în anul 1992. Petentul s-a adresat instanței iar aceasta a dispus obligarea Gărzii Financiare la încheierea contractului de muncă cu petentul, printr-o hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă în 1999.

5.1.3 După apariția Legii 168/1999 care pedepsea ca infracțiune neexecutarea unei hotărâri în dreptul muncii, pârâta Casrom a admis să-l reîncadreze pe petent, iar Taron-ul a fost obligat să-i plătească despăgubiri, plătind parțial în 2005 o parte din despăgubire.

5.1.4 În data de 08.04.2008 petentul a depus o completare la dosar solicitând pronunțarea Consiliului asupra altor două capete de cerere: refuzarea dosarului la concursul organizat pentru ocuparea postului de Președinte al Agenției Naționale de Integritate și analizarea situației de ansamblu a petentului din prisma exercitării drepturilor fundamentale.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru că se consideră discriminat de modificarea adusă legislației cu privire la cariera profesională, de exercitarea dreptului de acces la justiție și a dreptului la apărare, precum și de refuzul de a fi încadrat pe un post pe care susținuse concurs și îl promovase.

7.1. În drept, Colegiul Director, în analiza actelor sau faptelor de discriminare, se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmarească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau

comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Raportat însă la obiectul petiției în cauză și excepțiile invocate din oficiu, Colegiul Director reține excepția tardivității introducerii sesizării de către petent, urmând a soluționa acest aspect.

7.7. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațiune tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte în perioada 1991-1999, conform actelor atașate la dosar.

7.8. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

7.9. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

7.10. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 2959/19.02.2008, Colegiul Director a constatat că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă.

7.11. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de tardivitate a introducerii plângerii în raport cu faptele care fac obiectul plângerii.

7.12 Cu privire la capetele de cerere formulate prin completarea la dosar 5343/08.04.2008, Colegiul Director ia act de prevederile art 11 alin 2 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr 348 din 6 mai 2008 care menționează: „Petiția poate fi completată cu noi capete de cerere până la primul termen de audiere, sub sancțiunea decăderii”. Având în vedere că primul termen de audiere a fost stabilit la data de 01.04.2008 iar completarea la dosar nr 5343 conținând noi capete de cerere a fost depusă în data de 08.04.2008, Colegiul Director nu poate analiza capetele de cerere formulate prin adresa 5343/08.04.2008.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii ridicată din oficiu în cauză, având în vedere prevederile art art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată
2. Clasarea dosarului;
3. o copie a prezentei hotarari se va comunica petentului;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

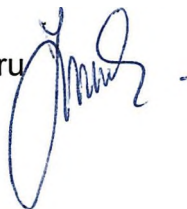
ASZTALOS CSABA FERENC - Președinte

ISTVAN HALLER – Membru

IONITĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Data redactării 26.11.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

